

Folketingets Social- og Ældreudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.

Folketingets Social- og Ældreudvalg har d. 6. januar 2022 stillet følgende spørgsmål nr. 142 (alm. del) til social- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Doknr.
498028

Dato
28-01-2022

Spørgsmål nr. 142:

"Vil ministeren redegøre for, hvorfor en familie bliver indkaldt til en bekymringssamtale af Vejen Kommune fordi deres niårige søn har nedlagt en impala under en ferierejse i Sydafrika, hvilket er lovligt i henhold til sydafrikansk lovgivning, og finder ministeren det tilstrækkeligt at indkalde til en sådan samtale på baggrund af, at en anonym borger har haft moralske udfordringer med, at børn deltager i jagt? Der henvises til artiklen "Far lod sin niårige søn skyde en impala i Sydafrika og delte det stolt på Facebook: Efter anonym underretning er de nu indkaldt til samtale med kommunen" fra Avisen Danmark den 5. januar 2022."

Svar:

Underretninger er grundlæggende et vigtigt værktøj for kommunerne til at opdage børn, der har brug for hjælp og støtte. For mange af de børn, der omsorgssviges eller på anden vis har brug for fællesskabets hjælp, gælder det, at der er sket underretninger forud for, at de får hjælp.

Derfor har kommunerne et afgørende ansvar for at handle, når de modtager en underretning. Når en kommune modtager en underretning, skal de systematisk afdække, om det barn, som underretningen vedrører, har brug for støtte efter lov om social service, og kommunen skal inden for 24 timer vurdere, om barnet har brug for en akut indsats.

Der er ikke nærmere fastsatte kriterier for, hvordan kommunen skal afdække, om barnet har brug for særlig støtte, herunder f.eks. om familien skal indkaldes til samtale. Det vil afhænge af et individuelt skøn af den konkrete sag, herunder underretningens indhold mv. Men det er afgørende, at kommunens procedurer understøtter en hurtigt afklaring af, om der kan være behov for støtte.

Derfor er det selvfølgelig også vigtigt at understrege, at grundløse underretninger skal håndteres så hurtigt og skånsomt som muligt. Hvis en underretning ikke giver grund til bekymring for barnets velbefindende, skal underretningen ikke forfølges videre af kommunen.

I en situation, hvor underretningen gives anonymt, kan det være nødvendigt, at kommunen foretager en undersøgelse på baggrund af den anonyme henvendelse, men arten og omfanget af en sådan undersøgelse afhænger i høj

grad af de konkrete omstændigheder, og der i kan i sådanne tilfælde være særlig grund til straks at orientere familien om underretningen.

Generelt er arbejdet med underretninger både vigtigt og svært. Derfor er jeg også glad for, at vi med aftalen om Børnene Først har sikret, at et partnerskab af centrale aktører på området skal se på, hvilke gode erfaringer der er med håndtering af underretninger, så kommunerne klædes bedre på til opgaven.

Med venlig hilsen

Astrid Krag